

— Съ благодареніе, отговори свещеникътъ и го введе въ една отъ вътрешнитъ стаи.

Тъ сѣднѣхъ до една малка транеза, на която имаше сложени ейца, плодове, разни видове студени бѣстия и чаши съ превъсходно вино. Когато вѣдѣхъ въ братско еднодушіе, една завѣса предъ вратата ги затуляше отъ очитъ на онѣзи които минувахъ, но поради пречувствителността на плата трѣбаше да приказватъ тихо или да са разговарятъ за неважни предмети; тѣ предпочетохъ първото.

— Познавашъ, рече Арбакъ, съ гласъ който едвамъ мърдаше въздуха, познавашъ че по догма са събирамъ съ младия възраст. Гѣвкавийтъ и неопытенъ тѣзи възраст е най стодното вещество за създаването на моитѣ машини и допявамъ го на фабриката си и го растягамъ, или ограничавамъ или го преправямъ споредъ волята си. Отъ мъжестъ си придобивамъ моитѣ послѣдователи или слугитѣ си но отъ женитѣ

— Които сж владычицы на душата ти, свѣрчи фразата Каланъ съ сатанинска усмивка, която докара спазмы на лицето му и безъ туй гнусно.

— Не го отричамъ; главната цѣль, голѣмата страсть на душата ми сж женитѣ. Какъто вый храните жертвы за жертвеника, тѣй възпитавамъ и азъ моитѣ ученицы — дѣвицы за бѣдѣщитѣ си наслаждения. Намѣрвамъ благодареніе като ръководѣкъ и възпитавамъ душичѣ имъ и поѣмъ цвѣта на дремлющитѣ имъ страсти за да приготвиѣ плодоветѣ на желаніята си; не обычамъ истъщеничѣ ви прѣятелкы; и азъ тогасъ само намѣрвамъ прѣятностъ въ любовта, когато невинността постепенно и неосѣщано са влече къмъ страстьта. Съ този начинъ си възбуждамъ пресыщеніето, и като имамъ предъ очи разцвѣтяванъето на чувствата ѣ спазвамъ моитѣ чувства здрѣлы.

Нѣжнитѣ сърца подмладяватъ сърцето ми, но да оставимъ тѣзи нѣща и да поговоримъ за работата си. Познавашъ ли каквы сношенія имахъ въ Неаполь съ аѣниянина Апикида и съ сестра му Јона, които живѣяхъ тамъ, защото родителитѣ имъ, които ма познавахъ и ма оцѣнявахъ, възложихъ предъ смърта си на мене попеченіето за малолѣтнитѣ си дѣца. Азъ не изгубихъ трудоветѣ си. Кроткыйтъ и довърчивыйтъ юноша скоро са облада отъ идеитѣ, които са постраха да напечатамъ на ума му. Подиръ женитѣ обычамъ въспоминаніята на отечественната си земя, и искамъ да увѣковѣчѣмъ и да распространимъ въ отдалечены страны, населены може бы отъ Египетскы поселенія, мѣдритѣ и тайны догмы на религіята имъ. Може въ служеніето на отечественните божества намѣрвамъ и друго благодареніе да